

מ"ת 50575/06/14 - מדינת ישראל: להלן נגד דוד סויסה, יחיאל באבאי (עציר) - להלן: "המשיבים"

בית משפט השלום בטבריה

בפני כב' השופט ניר מישורי לב טוב

מ"ת 50575-06-14 מדינת ישראל נ'
סויסה(עציר) ואח'
07 יולי 2014

בעניין:

נגד

ובעניין:

מדינת ישראל: להלן - המבקשת

1. דוד סויסה (עציר)

2. יחיאל באבאי (עציר) - להלן:
"המשיבים"

נוכחים:

מטעם המבקשת - עו"ד מאיה השילוני

מטעם המשיב 1 - הובא וע"י עו"ד טדרי - מהסנגוריה

מטעם המשיב 2 - הובא וע"י עו"ד מוסקוביץ - מהסנגוריה

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי, (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: "חוק המעצרים").

נגד המשיבים הוגש כתב אישום בגין עבירות איומים, תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות (ע"י שלושה או יותר) והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. למשיב 2 יוחסה עבירה נוספת של איומים כאמור באישום השני.

מכתב האישום עולה כי המשיבים מואשמים בביצוע העבירות כדלקמן:

עמוד 1

בתאריך 21/6/14 בשעה 6:45 לערך מילא שוטר התנועה ממתנ"א צפון , יצחק סעדה, את תפקידו כדין (להלן: "השוטר סעדה") לאיתור עברייני תנועה בכביש 71 בית שאן לכיוון עפולה. במעמד זה הבחין השוטר סעדה ברכב מסוג מזדה לבן (להלן: "הרכב") כשהוא נוסע במהירות של 119 קמ"ש, ועל כן הפעיל השוטר סעדה אורות מהבהבים וסימן לנהג הרכב בהבהוב אורות הניידת לעצור.

אחיו של משיב מס' 1, סויסה ניסים שנהג ברכב (להלן: "הנהג") ואיתו נסעו המשיבים ועוד נוסע נוסף (להלן: "הנוסע") לא נענה לבקשת השוטר סעדה לעצור את הרכב והמשיך בנסיעה.

בעקבות כך, נאלץ השוטר סעדה לעשות פרסה, להפעיל את הסירנה כשהוא נוסע אחרי הרכב אשר נעצר בהמשך בתחנת האוטובוס סמוך לכלא שאטה.

השוטר סויסה ניגש לנהג וביקשו להזדהות תוך שהוא מסביר לו אודות עבירת התנועה שביצע, ומשהודיע לו הנהג כי אין ברשותו מסמכים מזהים הודיע לו השוטר סעדה על עיכובו לת. המשטרה בבית שאן. (להלן: "התחנה")

במעמד זה ירדו המשיבים והנוסע מהרכב שעה שמשיב מס' 1 פונה לשוטר סעדה, דוחף אותו ומאיים עליו בפגיעה שלא כדין בגופו בכך שאמר לו; "תעזוב אותו יא בן זונה, אתה לא יודע מי אני, אני אחסל אותך יא שרמוטה, אתה לא יודע מי אני, אני ישבתי שנים בכלא, אתה כלום בשבילי אני ארדוף ואחסל אותך"

על רקע הנ"ל הודיע השוטר סעדה למשיב מס' 1 על מעצרו בגין עבירה של תקיפת שוטר, ושוב שב המשיב מס' 1 לאיים עליו אני אגמור אותך, אני אזיין אותך,,,, בן זונה אתה ישן לבד בלילה אני אטפל בך". שעה שהוא מתנגד לעלות לניידת וממשיך לדחוף את השוטר סעדה.

במעמד זה הגיעו למקום השוטר זנו יחיאל והמתנדב ארז רזנברג (להלן: "השוטר יחיאל", "המתנדב") אשר חלפו במקריות ליד מקום האירוע והבחינו כי המשיב מס' 1 נאבק עם

השוטר סעדה כאשר משיב מס' 2, הנהג והנוסע הנוסף מקיפים את השוטר סעדה ודוחפים אותו.

השוטר יחיאל אשר רצה לסייע לשוטר סעדה ולאזוק את משיב מס' 1 ולהכניסו לתוך הניידת

הותקף ע"י משיב מס' 1 אשר דחף אותו ואיים עליו אותה עת בכך שאמר לו כי הוא ישב בכלא שאטה והוא יחסל אותו וכי הוא ימצא אותו ואת המשפחה שלו.

במעמד זה אף הצטרף משיב מס' 2 למעשיו האלימים של משיב מס' 1 והחל לדחוף את השוטר יחיאל ולאיים עליו בכך שאמר לו: "אנחנו עוד נפגש אנחנו נמצא אותך".

בהמשך לנ"ל ולאחר שהצליחו השוטרים להשתלט על המשיב מס' 1 ולהכניסו לניידת המשטרתית המשיך משיב מס' 1 לאיים על השוטרים ואומר להם: "אתם לא יודעים עם מי אתם מסתבכים", ואף הצליח לצאת מתוך הניידת.

בהמשך ניסה משיב מס' 2 למשוך את משיב מס' 1 מהניידת תוך שהוא שב ודחף את השוטר יחיאל ואף איים עליו כי הוא יחסל אותו ואת משפחתו.

טענות הצדדים:

טיעוני המבקשת:

המבקשת עותרת למעצרו של המשיבים עד תום ההליכים נגדו. לטענת המבקשת קיימות ראיות טובות לכאורה להוכחת האשמה המיוחסת למשיבים אשר בין היתר כוללות את עדויות השוטרים, דו"חות השוטרים, דיסק מצלמת אבטחה וסתירות בין המשיבים עצמם.

המבקשת טוענת עוד, כי קיימת עילת מעצר בשל מסוכנותם של המשיבים. זאת לאור האלימות שבוצעה בברוטאליות על ידי המשיבים כנגד אנשי חוק ללא חשש מפני החוק. כמו כן מפנה המאשימה לעברם הפלילי של המשיבים. לחובת משיב 1 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, סמים, שיבוש מהלכי משפט בגין ריצה עונשי מאסר בפועל. לחובת משיב 2 הרשעות קודמות בעבירות החזקת סכין, שיבוש מהלכי משפט, מעשה מגונה והפרעה לשוטר. כנגד משיב זה אף מאסר מותנה בר הפעלה שלא הרתיעו. במעמד הדיון טען ב"כ המבקשת כי חלקם של שני המעורבים הנוספים קטן יותר בביצוע עבירות האלימות כנגד שוטרים, משיב 1 הינו הדמות הדומיננטית ואשר החל את האירוע האלים וכן טען כי את ההבדל בחלקם של שני המעורבים הנוספים ביחס לשני המשיבים ניתן לראות במצלמות האבטחה.

טיעוני ב"כ המשיבים לעניין הראיות לכאורה:

בדיון שהתקיים ביום 29/6/14 טענו ב"כ המשיבים לאפליה בה נקטה המבקשת בהסכימה לשחרור שני מעורבים נוספים

והגשת כתב אישום ובקשה למעצרו של שני המשיבים שבפני.

ב"כ המשיבים מפנים בטיעוניהם בנקודה זו לראיות הבאות :

א. ממזכר השוטר - דו"ח צפיה בוהדנה מיום 22/6 עולה כי אין הבדל בין המשיבים לשני המעורבים וכן גם ממזכר השוטר - דו"ח צפיה דוד מלול מיום 22/6. במזכרים אלו נראים כל הארבעה דוחפים את השוטרים.

ב. כך גם עולה מדו"חות השוטרים זנו וכהן.

עוד טענו ב"כ המשיבים כי מדובר בדחיפות בלבד, באלימות ברף הנמוך. גם השוטר זנו מדבר על התגודדות סביבו ולא אלימות לשמה.

כמו כן נטען לסתירות ממשיות בגירסאות השוטרים :

א. סתירות בין השוטר סעדה לשוטר יחיאל והמתנדב ארז.

ב. דו"ח הצפיה מראה שמשיב 1 לא תקף את השוטר סעדה אלא ארבעת החשודים מתווכחים עימו ביחד.

ג. המתנדב ארז מסר כי ראה ארבעה מתקהלים סביב השוטר סעדה ולא ציין כי תוקפים אותו. הוא לא מתאר כל תקיפה בניגוד לשוטרים האחרים.

ד. ב"כ משיב 1 טען כי מרבית השוטרים מתארים גידופים ולא איומים.

ה. משיב 1 טוען כי רוסס בגז מדמיע.

טיעוני ב"כ המשיבים לעניין שחרור בתנאי מעצר בית:

ב"כ משיב 1 הציע לשחרר המשיב 1 לבית אביו.

ב"כ משיב 2 טוען כי יש לשחרר משיב 2 בלי תנאים מגבילים בהיעדר ראיות לכאורה ולחילופין אי יצירת קשר עם המעורבים בתיק, מעצר בית בבית אמו בבית שאן בפיקוח אימו וגיסו.

ב"כ משיב 2 הפנה לפסיקה במסגרתה שוחררו נאשמים להם יוחסה אלימות ברוטאלית כנגד שוטרים.

דיון והכרעה:

בבוא בית המשפט להכריע בבקשת מעצר עד תום ההליכים, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים, עליו לבחון את שאלת קיום ראיות לכאורה, עילת מעצר וחלופת מעצר.

ראיות לכאורה:

בית-המשפט הבחון את קיומן של ראיות לכאורה לשם גיבוש השלעילת מעצר, אינו נדרש, אלא לבחון האם דיבראיות אשה הובאו בפניו, באמת כחנה בהלך המשפט, כדי להוכיח את אשמתה המשיב מעבר לכל ספק סביר (ראה: בש"פ 8087/95 שלמה זאדה נ' מדינת ישראל, פ"ד (2) 133, 148).

בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד. ראו לעניין זה:

"על מנת לכרסם כרסום של ממש בפוטנציאל הראייתי הגלום בראיות בשלב הלכאורי, אין די בהצבעה על סתירות בדברי העדים, אלא יש להראות כי הסתירות גלויות על פניהן, וכי הן מקעקות את הגרסה באופן שלא יאפשר ליתן בה כל אמון ויציגה כמשוללת יסוד (ראו: בש"פ 385/11 ציון נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 20.1.11) (להלן: עניין ציון); בש"פ 9376/09 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 1.12.09))."
(בש"פ 352/11 ארז איאסי ברי נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 25.1.11). פסקה 9 להחלטה).

מהכלל אל הפרט :

1. ב"כ המשיבים טענו לחולשתן של הראיות לרבות סתירות בעדויות השוטרים. להלן פירוט הראיות בתיק החקירה :
2. מעדות שוטר מתנ"א יצחק סעדה עולה כי ביקש לרשום דו"ח תנועה לנהג אך לא היו בידו מסמכים, ביקש לעכב הנהג, יצאו שלושה נוסעי הרכב, דחפו אותו, המשיב 1 איים עליו כי יחסלו ולא יודע מי הוא ודחף את השוטר סעדה תוך המשך איומים. השוטר סעדה הזהיר המשיב 1 כי ישתמש נגדו בגז מדמיע אך משיב 1 המשיך לדחוף ולאיים, השתמש נגדו בגז מדמיע והוא המשיך להתנגד. בנקודה זו הגיע שוטר ואזק את משיב 1, המשיב 1 המשיך לאיים. השוטר סעדה הבחין בשוטר הנוסף משתמש בגז מדמיע כנגד 3 המעורבים האחרים לאחר שדחפו אותו ואיימו עליו. משיב 1 המשיך לאיים גם בתחנת המשטרה.
- מציין כי הנהג דחף את השוטר הגבוה, החשוד "הקטן" שמסר כי מצלם האירוע דחף השוטר סעדה כדי למנוע מעצרו של משיב 1. לא שם לב מה עשה החשוד הנוסף.
- בעדותו הנוספת מיום 24/6/14 ציין השוטר סעדה כי בסרטון לא רואים את החלק בו הותקף אלא רק את שלב הגעת השוטר יחיאל ואילך. מוסר כי משיב 2 נראה דוחף אותו לאחר שתפס בידו של השוטר יחיאל, השלושה דחפו את השוטר סעדה בנסותם להוציא את משיב 1 מהניידת. העד מציין כי הנהג ניסים לא תקף אותו, אלא התגודד וקילל. משיב 2 דחף אותו מספר פעמים ואילו המעורב הנוסף אדרי דחף אותו בשלב הראשון. השוטר מציין כי בשלב הראשון כאשר כל הארבעה איימו עליו שיחסלו אותו הוא חש מאויים ופחד.
3. מעדות השוטר יחיאל זנו אשר הזדמן למקום עם המתנדב ארז עולה כי ארבעת החשודים תקפו את

השוטר סעדה בדחיפות ומאיימים עליו. הוא ראה את השוטר סעדה אוחז בנהג ואת שלושת החשודים תוקפים אותו ומונעים עיכוב הנהג. כל אחד דחף אותו מכיוון אחר. השוטר זנו ניסה להרחיקם ואז החלו לדחוף אותו, הקיפו אותו ודחפו. בשלב זה השתמש השוטר זנו בגז מדמיע נגד ארבעתם. ראה את השוטר סעדה נאבק במשיב 1. הוא עצמו אזק את הנהג. כל ארבעת החשודים המשיכו לאיים. לציין כי בדו"ח הפעולה שערך השוטר זנו הוא מתאר אילו איומים הושמעו על ידי כל אחד מארבעת החשודים. מציין כי משיב 1 המשיך לאיים גם בתחנה. לציין כי קיימת סתירה מהותית למדי בין גירסת השוטר בעדותו הראשונה לפיה ריסס ארבעת החשודים בשעה שתקפו אותו בדחיפות לבין מה שנראה בסרטון האבטחה, שם נצפה השוטר מרסס שלושה חשודים לאחר שהשלושה - משיב 2 ושני מעורבים נוספים ניסו לחלץ מהניידת את משיב 1 שהוכנס לתוכה.

4. מעדות המתנדב ארז רוזנברג ראה את השוטר סעדה כשמסביבו ארבעה תוקפים אותו בדחיפות, אחז בזרוע שלו ושמע איומים. בשלב זה ביקשו השוטר זנו להזעיק עזרה. כשחזר ראה את משיב 1 אזוק, ראה את השוטר זנו מודיע לשלושה האחרים שהם עצורים ושישבו בתחנה ואח"כ ראה שנעשה שימוש בגז מדמיע נגדם. ראה ששמו ידיים על השוטר יחיאל ותפסו אותו בזרוע אך יתכן שהותקף בשעה שהמתנדב היה בניידת. המתנדב שמע את כל החשודים מאיימים וגם בתחנה משיב 2 איים עליו שידאג שלא יתנדב יותר.

5. בדו"ח השוטר יצחק נאמני נרשם כי משיב 1 איים ללא הפסק בעת שישב בתחנת האוטובוס.

6. השוטר יחזקאל כהן מציין בדו"ח הפעולה שערך כי משיב 1 איים הן בשטח והן בתחנה.

7. בדו"ח רפ"ק ינון זייד מתאר איומי המשיב 1 בתוך תחנת המשטרה.

8. בתיק דו"ח צפייה של החוקר בודהנה בסרטוני מצלמות האבטחה של כלא שאטה : כאשר שוטר התנועה יוצא מהרכב יוצאים אליו ארבעה נוסעים, מתחיל ויכוח, השוטר יחיאל ומתנדב מגיעים, במהלך דחיפות החשוד עם החולצה השחורה נכבל, מנסים להכניסו לניידת והשאר מנסים למנוע הכנסתו לניידת. שניים מנסים להוציאו מהניידת ויחיאל מרסס אותם. החשוד עם החולצה השחורה יוצא שוב מהניידת ומכניסים אותו שוב לניידת.

9. בדו"ח צפייה שערך החוקר דוד מלול ציין כי המשיב 1 נראה מתנגד למעצר ודוחף את השוטר יחיאל. שלוש החשודים האחרים דוחפים את השוטר יחיאל ומונעים מעצר משיב 1, משיב 2 מונע משוטר התנועה להכניס את משיב 1 לניידת, השוטר יחיאל מרחיק אותם ומרסס בגז מדמיע. המשיב 1 יוצא מהניידת ומוחזר. משיב 2 ניגש לניידת ומכניס ידו דרך החלון. לציין כי בית המשפט צפה בסרטון מצלמת האבטחה במהלך כתיבת החלטה זו והתרשם כי דו"ח הצפייה שערך החוקר מלול משקף פני הדברים בקטע המתועד.

10. המעורב אדרי פרי מאשר כי משיב 1, משיב 2 והוא שתו אלכוהול - שני בקבוקי וודקה לפני הנסיעה.

11. המשיבים 1,2 הנהג ומעורב נוסף מכחישים המיוחס להם, טוענים כי לא איימו וכי ניסו להוציא את משיב 1 שכן זה טען שנחנק מנגז המדמיע. לציין כי השלושה רוססו בגז המדמיע רק לאחר שניסו לחלץ את משיב 1 ולהבריחו מהניידת, עובדה הסותרת טענתם.

לאור האמור לעיל אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה טובות כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות בכתב האישום . גם אם נאמר כי קיימת סתירה בין עדותו של השוטר יחיאל לסרטון מצלמת האבטחה ועדותו הנוספת שנגבתה

לאחר שצפה בסרטון הרי שסרטון מצלמת האבטחה מתעד האירוע רק לאחר דקות ספורות מתחילתו (עד אז נראה האירוע מרחוק באופן שלא ניתן לזהות הנעשה), כך שמצלמות האבטחה לא מאששות או מפריכות עדות השוטר סעדה בגין תקיפתו הראשונית בידי הארבעה. הסרטון חסר באודיו ומצלם האירוע ממרחק ניכר ולכן לא ניתן לשמוע האיומים לכאורה שהושמעו כלפי השוטרים.

עקרון השוויון בין נאשמים

עקרון השוויון בין נאשמים מקבל ביטוי בפסקי דין רבים כאשר הכלל הינו :

"אכן, עיקרון השוויון של נאשמים בפני הדין והאיסור להפלות ביניהם, מקום שאין בנמצא הבדלים של ממש, עקרונות מוכרים וחשובים הם והשמירה עליהם חיונית מטעמי צדק והגינות לקיומו של הליך פלילי תקין (ראו: בש"פ 345,650/89 מסיקה וגלאם נ' מדינת ישראל, פ"ד מג (2), 23; בש"פ 433/89 בומשטיין נ' מדינת ישראל, פ"ד מד(1), 89; בש"פ 361/83 אלמלם נ' מדינת ישראל, פ"ד לז(2), 381). יחד עם זאת, מקום שבו ניתן למצוא הבדלים בין הנאשמים, בעוצמת הראיות לכאורה הקיימת לגבי כל אחד מהם, בסוג האישומים המיוחס להם או ביכולתו של כל אחד מהם להפריך את המסוכנות הראשונית המיוחסת לו, בשל נתונים אינדיווידואליים שונים, כי אז קמה הצדקה להבחין בין הנאשמים ואין מקום להחיל את עיקרון השוויון לגביהם. כזה הוא המקרה שבפנינו. " [בש"פ 5443/03 חמודה לובאני נ' מדינת ישראל (טרם פורסם, 26.6.03)].

עם זאת אפליה בין נאשמים אינה בהכרח עילה לשחרור:

"התלבטתי לא מעט בסוגית ההפליה אך בסופו של דבר אני סבורה כי בנסיבות החריגות לחומרה של המקרה דנן ונוכח המסוכנות המובהקת הנגזרת ממעשי האלימות הקשים המיוחסים לעורר, אין בה כדי להכריע את הכף." [בש"פ 767/13 גוסלן נ' מדינת ישראל(פורסם באתר הרשות השופטת, 7.2.2013)].

מן הכלל אל הפרט :

במעמד הדיון בהארכת מעצרים של משיבים 1,2, הנהג והמעורב הנוסף (אדרי) ביום 24/6/14 ביצעה המשטרה אבחנה בין המשיבים 1,2 לבין הנהג והמעורב הנוסף באופן שנציג המשטרה הסכים לשחרר הנהג והמעורב הנוסף ואילו עתר להארכת מעצרים של משיבים 1,2 כנגדם גם הוגש כתב האישום ובקשה למעצרים עד תום ההליכים.

מעדויות אנשי המשטרה עולה כי חלקו של משיב 1 הינו הדומיננטי ביותר בפרשה בשעה שמתחילת האירוע היה שותף בתקיפת שני שוטרים על דרך דחיפות ומסכת איומים שנמשכה מתחילת האירוע דרך אמצעו וכלה בהשמעת איומים בתחנת המשטרה.

חלקו של משיב 2 דומיננטי פחות ממשיב 1 אך עדיין מצויין בעדויות ובדו"חות השוטרים כפעיל למדי באופן שדחף השוטרים, ניסה למלט משיב 1 מהניידת ביחד עם השניים הנוספים ואיים לכל אורך הדרך בשטח.

הנהג והמעורב הנוסף היו מעורבים בעיקר בדחיפות השוטר סעדה בתחילת האירוע שאינו מתועד וכן ניסיון למלט משיב 1 לצד השמעת איומים אך דומיננטיים פחות ממשיבים 1,2.

כאמור למשיב 1 עבר פלילי מכביד וכנגד משיב 2 מאסר מותנה בר הפעלה בן 3 חודשים.

עמוד 7

עם זאת, עיון בגיליון ההרשעות בקודמות של הנהג ניסים סויסה והמעורב הנוסף, פרי אדרי מגלה כי לשניים רישום פלילי מכביד בעבירות אלימות וכי כנגד הנהג ניסים סויסה מאסר מותנה חב הפעלה בן 10 חודשים בגין עבירת איומים וכנגד המעורב הנוסף אדרי מאסר מותנה בן 4 חודשים שהינו בר הפעלה בגין עבירת אלימות.

לאור האמור לעיל אני קובע מחד כי משיבים 1,2 דומיננטיים יותר במסגרת מסכת תקיפת השוטרים, האיומים וההכשלה אך מעיון בגיליון הרשעותיהם הקודמות של ארבעת המעורבים לא עולה אבחנה ברורה וחד משמעית בין המעורבים אשר הצדיקה לגישתי שחרורם של הנהג והמעורב האחר בשלב מעצר הימים לעומת המשך מעצרם של המשיבים 1,2. עם זאת, חולק אני על טענתם של ב"כ המשיבים 1,2 כי דינם של כל החשודים היה לשחרור. להיפך הוא הנכון, סבורני כי קיימות ראיות לכאורה כנגד כלל המעורבים לרבות עילת למעצר עד תום ההליכים. כך או כך, הגם שקיימת אפליה במידה מסוימת בין המשיבים לחבריהם הרי שאין אפליה זו עולה כדי אפליה ברורה ומובהקת אשר תצדיק כשלעצמה בנסיבות תיק זה שחרורם של המשיבים מטעם זה בלבד וזאת לאור מהות העבירות החמורות המיוחסות להם בכתב האישום והדומיננטיות המיוחסת להם בפרשה.

עילת מסוכנות:

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 קובע כי:

"(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

...

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהמשיב יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

משקבעתי כי קיימות ראיות טובות לכאורה כנגד המשיב לביצוע העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ניכר כי מתקיימת במקרה זה עילת מסוכנות המבוססת על שני טעמים עיקריים:

א. המשיבים הוכיחו במעשיהם לכאורה כי אינם נרתעים מנקיטת אלימות כנגד אנשי חוק לרבות ניסיון לסכל פעילות אכיפת חוק של שמירה על חוקי התנועה ותוך אלימות כנגד השוטרים מסכת איומים בלתי פוסקת ובלתי נשלטת.

ב. מעיון בהרשעותיו הקודמות של משיב 1 עולה כי המשיב 1 הורשע בעבר בגין ביצוע עבירות אלימות וריצה מאסרים בפועל. למשיב 2 אמנם שתי הרשעות קודמות בלבד אף לא נרתע ממאסר מותנה התלוי ועומד כנגדו.

חלופת מעצר

סעיף 21 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

קובע:

"(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א) אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של המשיב, פחותה".

במסגרת שיקוליו בית המשפט בוחן את המסוכנות תוך הבאה בחשבון של נסיבות המקרה והראיות שבפניו, ביחד עם נתוניו האישיים של המשיב, לרבות עברו הפלילי. (ראה: בש"פ 5222/97 קופל פטשניק נ' מדינת ישראל, פ"ד נא(4) 702, בעמ' 706-707).

ב"כ משיב 1 הציע לשחרר המשיב 1 לבית אביו. בדיון יום 29/6/14 העיד האב מרדכי סויסה - המפקח המוצע המעיד על עצמו כמי שהינו עבריין משוקם אשר תורם מנסיון חייו לשיקום אסירים במסגרת פעילות התנדבותית בשירות בתי הסוהר, הוא לא עובד ומוכן לפקח על בנו במסגרת מעצר בית. האב טוען כי הינו דמות סמכותית בחייו של בנו כאשר זה נמצא לידו. ב"כ משיב 1 הציע אף את המשמורנית סמדר סויסה, אימו של משיב 1 אשר ב"כ המבקשת לא ביקש לחוקרה.

ב"כ משיב 2 טוען כי יש לשחרר משיב 2 בלי תנאים מגבילים בהיעדר ראיות לכאורה ולחילופין אי יצירת קשר עם המעורבים בתיק, מעצר בית בבית אמו בבית שאן בפיקוח אימו וגיסו. במסגרת הדיון בבקשה העידה אימו של משיב 2 כי הינה עקרת בית ונמצאת כל היום בבית. המפקח משה סיבוני העיד כי נמצא בבית מסיום עבודתו בשעה 17:00 ועד הבוקר.

במקרה שבפני שקלתי מחד את קיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים בכתב האישום, את עילת המסוכנות הקמה כנגדם, את עברם הפלילי ואת טענת האפליה אשר קיבלתי באופן חלקי.

עם זאת ובהתאם למצוות המחוקק כי יש להעדיף את חירות הנאשם על פני שלילת חירותו שעה שניתן לאיין מסוכנות המשיב באמצעות תנאי שחרור בערובה מתאימים סבורני כי ניתן לאיין את מסוכנות המשיבים כלפי הציבור בכלל ואנשי אכיפת החוק בפרט על ידי שחרור המשיבים וקביעת תנאים מגבילים לצורך כך. בשוקלי את החלופה המוצעת נתתי דעתי לתנאי חלופת מעצר הבית אשר ירחיקו המשיבים מהציבור הרחב ואנשי החוק. עוד התרשמתי כי המפקחים המוצעים מסוגלים ורוצים לפקח על תנאי השחרור בערובה וכי מדובר בדמויות סמכותיות העשויות להבטיח שמירה על תנאי השחרור בערובה. עוד התרשמתי כי יש בהוספת הפקדה כספית כדי להגביר מחויבותם של המשיבים לשמירה על תנאי השחרור בערובה והתנהלות תקינה אל מול אנשי המשטרה אשר אמונים על פיקוח מעצר הבית.

לאור כל האמור אני מורה על שחרור המשיב 1 בתנאים המגבילים הבאים :

אני מורה בזאת על שחרור המשיב 1 בהגבלת תנועה (להלן: "מעצר הבית המלא"). נאסר על החשוד לצאת מפתח מקום מעצר הבית המלא בבית שאן וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב 1 יהיה בפיקוח המשמורנים:

1. מרדכי סויסה

2. סמדר סויסה

בכל רגע נתון יהיה אחד מן המשמורנים נוכח בכתובת מעצר הבית המלא.

· משטרת ישראל רשאית להיכנס לכל מקום בו ישהה המשיב, בכל עת להבטחת קיום תנאי המעצר והשחרור בתנאים כאמור בהחלטה זו.

· נאסר על המשיב 1 ליצור קשר בכל דרך שהיא, ישירה או עקיפה, עם מי מעדי התביעה לרבות הטרדה או איום.

ערבויות להבטחת השחרור:

* המשיב 1 יחתום על התחייבות עצמית על סך 5000 ₪. ההתחייבות והערבות הינם להבטחת תנאי השחרור וכן להבטחת התייצבות המשיב 1 בבית המשפט בכל עת שיידרש.

* להבטחת תנאי השחרור יפקיד המשיב 1 פיקדון על סך 2000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות בבית המשפט בכל עת שיידרש. הפיקדון יוחזר בתום 14 יום מסיום ההליך, ובכפוף לכך שהמשיב 1 לא הפר תנאי מתנאי החלטה זו.

כל אחד מהערבים יחתום על כתב ערבות צד ג' בסך 7,500 ₪ כ"א. אני פוטר הערבים מהצגת תלוש משכורת או כל מסמך להוכחת יכולתם הכלכלית. הערבות הינה להבטחת תנאי השחרור וכן להבטחת התייצבות המשיב 1 בבית המשפט בכל עת שיידרש.

לאור כל האמור אני מורה על שחרור המשיב 2 בתנאים המגבילים הבאים :

· אני מורה בזאת על שחרור המשיב 2 בהגבלת תנועה (להלן: "**מעצר הבית המלא**"). נאסר על החשוד לצאת מפתח מקום מעצר הבית המלא בית שאן, וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

המשיב 2 יהיה בפיקוח המשמורנים:

1. רינה באבאי

2. משה סיבוני

בכל רגע נתון יהיה אחד מן המשמורנים נוכח בכתובת מעצר הבית המלא.

- משטרת ישראל רשאית להיכנס לכל מקום בו ישהה המשיב, בכל עת להבטחת קיום תנאי המעצר והשחרור בתנאים כאמור בהחלטה זו.
- נאסר על המשיב 2 ליצור קשר בכל דרך שהיא, ישירה או עקיפה, עם מי מעדי התביעה לרבות הטרדה או איום.

ערבויות להבטחת השחרור:

- * המשיב 2 יחתום על התחייבות עצמית על סך 5000 ₪. ההתחייבות והערבות הינם להבטחת תנאי השחרור וכן להבטחת התייצבות המשיב 2 בבית המשפט בכל עת שיידרש.
 - * להבטחת תנאי השחרור יפקיד המשיב 2 פיקדון על סך 2000 ₪ להבטחת תנאי השחרור בערובה והתייצבות בבית המשפט בכל עת שיידרש. הפיקדון יוחזר בתום 14 יום מסיום ההליך, ובכפוף לכך שהמשיב 2 לא הפר תנאי מתנאי החלטה זו.
- כל אחד מהערבים יחתום על כתב ערבות צד ג' בסך 7,500 ₪ כ"א. אני פוטר הערבים מהצגת תלוש משכורת או כל מסמך להוכחת יכולתם הכלכלית. הערבות הינה להבטחת תנאי השחרור וכן להבטחת התייצבות המשיב 2 בבית המשפט בכל עת שיידרש.

אזהרות:

- * המשיבים מוזהרים בזאת, כי כל הפרה של תנאי השחרור עלולה לגרום אחריה את מעצרו המידי וכן נקיטת צעדים משפטיים נוספים.

* התייצבות בבית המשפט בכל עת שיידרש.

הפקדת כל הערבויות המצוינות לעיל הינן לתנאי לשחרור המשיבים.

ההחלטה הוקראה למשיבים והשיבו שהבינו אותה.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי עד יום 8.7.14 שעה 12.00.
2. אני מורה לב"כ המבקשת למסור החלטת המבקשת בגין הגשת ערר עד היום בשעה 18.00 לבית המשפט, לסגורים ולשב"ס.

ניתנה והודעה היום ט' תמוז תשע"ד, 07/07/2014 במעמד הנוכחים.

ניר מישורי לב טוב, שופט